

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

Egy évre . . . 10 K. — f.
 Hat óra . . . 5 K. — f.
 Három óra . . . 2 K. 50 f.
 Egyes számok ára 20 fillér

BARS

HIRDETESEK

□ centiméterenként - 4 fillér
 Nyittéri közlemények garmond
 soronként 30 fillér.

Gyakori hirdetések és a velünk
 összeköttetésben levő hird. írók
 arányában részestlenek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

A kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

FŐSZERKESZTŐ: Dr. KERSEK JÁNOS.

Megjelen vasárnap reggel.
 SZERKESZTÉSÉRT A FŐSZERKESZTŐ FELELŐS.
 FŐMUNKATÁRS: JAROSS FERENC.

A hirdetések, előfizetések és a reklámokat a
 kiadóhivatalba kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA r. t.

A gabonakészletek.

Nemcsak az ellenséggel szemtől szemben, hanem itthon is háborút kell folytatnunk az élelmiszerek tékozlása és pazarlása ellen, hogy diadallal fejezhessük be azt az irtó háborút, melyet ellenségeink ránk kényszerítettek. Az ellenfélnek nyíltan bevallott célja volt, hogy bennünket és hű szövetségünket letiporjon, különösen felkészültek arra, hogy megszozzanak vérről szerzett és véren sokszor megváltott drága hazánkon. Mivel látták, hogy tulerejük dacára sem bírnak fiaink vitézségével s mert sem az orosz gőzhenger nem birt rajtunk keresztülgázolni, sem a francia gloire híres vitézsége nem volt képes meggátolni a német előrenyomulást, a perfid Anglia a kiéheztetés veszedelmét akarta rá zudítani az itthonmaradt családokra.

Ezt, a minden emberi érzést megtagadó tervet megdönteni és az életfenntartás védelméről gondoskodni most mindenkinek kötelessége. A kormány igen üdvös és hasznos rendeletekkel támogatja azt a törekvést, hogy mindenkinek megélhetése az új termésig biztosítva legyen. Elrendelte a gabonakészletek összeírását és rekvirálását. Kötelességévé tette mindenkinek a lisztkészlet bejelentését. A napokban összeírták városunkban az egyes családok által igényelendő lisztmennyiséget s maga fog azok kiszolgáltatásáról gondoskodni, hogy megvédelmezze a családok százazreit, nehogy azok lelketlen uzsorások kezébe kerülve gyomruk miatt egész létüket legyenek kénytelenek tönkre tenni csak azért, hogy ezen lelketlen emberek zsebeibe milliók folyjanak be.

Összeíratta a készleteket, hogy az adott viszonyoknak megfelelőleg gondoskodhasson a szükséges minimumról. Határidőt szabott a készletek bevalóságára, de ez a terminus lejárt. De vajjon be lett-e vallva minden készlet? Nem és nem! Sokat az uzsora tartott vissza ettől és sokan jobban szeretve gyomrukát a hazánál, nem akarnak résztvenni a mindenkit sújtó háborús nyomorúságból — eltitkolják készletüket, sőt a megszabott minimumot segítik fogyasztani, tehát meglopják a szegény nyomorgó embert. Csálnak tehát és lopnak, mely cselekményük oly súlyos a mostani viszonyok között, hogy nemcsak pénzbüntetést és börtönt, hanem közmegevétést érdemelnek, sőt mert bizonyos fokig hazaárulás számba lehetne venni eljárásukat, megérdemelnének valami mást is.

Az ilyenekkel szemben a legmeszegebb menő szigorral kell elbánni és büntetésüket nyilvánosságra kell hozni, hadd lássa a koplaló nép, hogy ki ellensége a hazának; a köznek. Ha eddig idegenkedtünk is a besugásoktól, ez most kötelessége mindenkinek, sőt hazafias kötelessége és dicséretet érdemel.

Meg vagyunk róla győződve, sokan vannak, akik semmi áldozatot nem hoztak a háborúért és még annyit sem hajlandók megtenni, hogy szerényebben éljenek. Az ilyeneket ki kell dobni a társadalomból, ezek ellenségeink, akik nem fegyverrel, nyíltan küzdenek hazánk létérdeke ellen, hanem alattomosan. Be kell az ilyen alakoknak kamrájába, préházába, padlására, verembe — sőt szalmakazlába is hatolnia a hatósági közegeknek; a rendelet szerint elkobozni a be nem jelentett készletet és pellengérré állítani, tekintet nélkül társadalmi állásukra, mert bizonyos, hogy sok eltitkolt gabona van még a termelőknél és kereskedőknél, amelynek rejtkehelye könnyen kinyomozható. A harcban nincs különbség, nem szabad különbségnek lenni itthon sem. A kenyér mindenkit egyformán megillet, mert most mindenkinek egyforma kötelessége van a hazával szemben. Béke idején, ám jó, mindenki élhet saját költséges passziója szerint, de most mindenkinek egyformán ki kell venni a részét a küzdelemben, mert csak úgy leszünk erősek, ha egymást támogatjuk s nem dúsakunk magunk a jóban akkor, mikor mások a mindennapi kenyeret még pénzért sem tudnák megszerezni.

Hála Istennek, Magyarországon nem kell rettegni az éhségtől. Nálunk még senki sem halt meg éhen; de célszerű és hasznos intézkedésekkel elejét kell venni még a lehetőségnek is, hogy ez a veszedelem akár nálunk, akár szövetségeseinknél beállhasson.

A háború politikai vonatkozásai.

Folytatás.

Németország anyagi és erkölcsi tartalékjai kimeríthetetlenek; népe nyelvben és érésben egységes és egybeforrott nagy uralkodója iránti tiszteletben és szeretetben.

Akinek nem volt alkalm a háború alatt Németországban járni és nem látta a német közönség viselkedését benn és kinn a harctéren, az olvassa el a kitünő svéd tudós Sven Hedin könyvét és megnyugvással fogja a béke gyümölcsének további lassu, de biztos érését bevárni.

Hadd álljon itt a benyomás, melyet a mai kor legnagyobb uralkodója a nagy tu-

dásu utazóra és éles megfigyelőre gyakorolt: „Amint belép, az egész igénytelen szoba mintha szokatlan jelentőséget kapott volna. Mintha az egész szoba világossággal telnék meg, mikor az ember a császár nyugodt, kék szemébe néz. Csodálatosan kifejező a szeme. Mindeuakfelett hajthatlan akarakteréről és vas energiáról beszél. Nem akar mást, mint ami Istennek tetsző és népének hasznos.” — A világháború réme nem először kopogtatott, az ő békeszereteten mult, hogy már előbb ki nem tört. „Németországot szét kell morzsolni!”, mondják ellenségei, „Lieb Vaterland, magst ruhig sein!”, — Mondja a német hadsereg.

„Németország nagy szerencséje, hogy a legválságosabb időkben nagy emberek állanak az államhajtó kormányának rudjánál. — Boldog az a nemzet, mely háborús időkben olyan uralkodót lát maga előtt, ki népével egybeforrott, kibén mindenki bizik és kinek hivatásában senki sem kételkedik.” Mi ma Németországgal egyek vagyunk és a „Magst ruhig sein” szól nekünk is. Nekünk is vannak nagy embereink, kiknek vezetésében megnyugvással várhatjuk jövőnket, és a magyar katona hősiessége közismertté lett.

Második szövetségeseink *Törökország*.

Rokonszenve a középeurópai szövetséghez kötötte kezdetől fogva, de érdekei ugy hozták magukkal, hogy fegyveres beavatkozása csak később történt meg. Hadserege elsőrendű. — S ami felszerelésében és vezetésében hiány mutatkozott, azt pótolta mestere és hű szövetségese: a német. — Tiszthépzése a területiális, valamint tengeri haderejében német minta szerint fejlődött s így teljesen elsőrendű bátorság és hősiei kitartás régi nemzeti erények; a többi pótolja majd a „Szent Háború” okozta fanatizmus, mely erősebb lesz az ősmert keleti indolenciánál. A háborúban eddig elért sikerei teljesen bizatók és meg lehetünk győződve, hogy a halálra szánt ember kétségbeesett bátorságával fog a létért a kétel együtt érdekeinkért küzdeni.

S most nézzük az ugynevezett semleges államokat. Itt álljunk meg egy szóra, mert őszintén megvallva, csak ennyit tudomány. — Valamikor, jogászkoromban tanultam nemzetközi jogról, tanultam semlegességről, tengerjogról, azóta sokat halottam mindenféle nevű egyezményről, hágai egyezmény, párisi conventió, londoni cikkely stb. stb. S ma úgy látom, hogy mindez nem ér semmit; irott malaszt és beszél a fegyver.

Mert milyen semlegesség az, mely titokban, mint Belgium, eltitri, hogy a neki rokonszenves állam hadserege átvonuljon területén, de amint az első német beteszi lábát, a semlegesség meg van sértve és fegyverrel támad ellene?

Vagy milyen semlegesség az, mely vígan szállít löszert és élelmet az egyik fél-

nek, de amint a másik fél ugyanezt követeli, a semlegesség meg van sértve?

S milyen semlegesség az, mely ugyszólván hetenkint tart koronatanácsot és mindig latolva az esélyeket és nem látva elérkezettnek az időt beavatkozásra kimondja újból a jóindulatu semlegességet?

Erről sokat lehetne beszélnem; de a háboru még tart, — és a téma sokkal kényesebb, semhogy részletekbe bocsátkozhatnám.

Egy világháborunak kellett jönnie, hogy sok tévhit, sok salak annak tisztító tüzeiben elhamvadva új alakulásoknak és vérrel pecsételt becsületes egyeményeknek engedjen tért.

A világháboru eddigi féléves mérlege kedvezőnek mondható. A nyereség és veszteség számla felszámolás esetén is részünkre biztosítaná a követelő rovat kitöltését. De ez nem elég. A világháborunak tartós és becsületes békével kell végződnie, hogy ne hiába áldoztuk légyen a milliárdokat és ennyi vért! Tartós és jó béke csakis hosszú és véres háboru után lehetséges.

Vannak, kik egyik vagy másik fél teljes leveretésében kételkednek és a kölcsönös kimerülés folytán keletkezett fegyverszünetet összetévesztik a végleges békével. Ezt kizártnak tartom.

Egyik fél minden bizonnyal felülmár ad és diktálni fogja a békét; a másik legyőzött pedig azt elfogadni tartozik. — Ha nem így lenne, nem lenne jó, mert a fegyverszünet egy újabb, még borszalmasabb világháborunak lenne előjátéka és megoldatlan maradna a sok nagy kérdés. Kezdetül fogva és következetesen vallott nézetem szerint a győzők csak mi lehetünk és a legyőzöttek az entente érdekcsoport. Nézzük ezen szempontból a várva-várt békétárgyalások várható esélyeit.

A győzők diktálnak, de követeléseikben méltányosak, sőt nemesielkűek is tudnak lenni azokkal szemben, kik erre érdemeseek; de másrészt győzeimüket befejezetlenül és zökendően hagyni annyi lenne, mint unokáikkal megfizettetni azt, amit nekik kellett volna. Miután Németország és Franciaország között a revanche-eszme letűnése után különös faji ellenszenv előreláthatóan nem fog mutatkozni, Németországnak azon kell igyekeznie, hogy Franciaország barátságát, sőt, ha lehet, szövetségét megnyerje.

Franciaország, belevonva a közep európai szövetségbe, nézetem szerint nagy gazdasági és kulturális erőt adna annak.

De ha ez semmiképpen sem sikerülne és a francia nemzet ismét csak a választ adná, melyet Hanotaux volt külügyminiszter adott Vilmos német császárnak, midőn Marokkó előtt az ügyet megpendítette: „Hogyan léphetne egy megcsontított ország szövetségbe megcsontítottjával!” — akkor Németország meglesz nélkül is és mi még inkább. Ez ne aggasszon senkit.

Oroszország minden valószínűség szerint loghamarább jut abba a helyzetbe, hogy a háboru befejezni lesz kénytelen.

A békekötés első feltétele, hogy a nyugat felé való hódítási vágy, a pánszláv eszme és a balkán államok feletti atyáskodás megszűnjön.

Oroszországnak óriási terjedelme és arányilag gyér lakossága, csekély kulturája és sok nyelvű népessége világosan előírják számára feladatait a jövőben.

Ha nagy moszkovita és pánszláv álmai nem válnak, ha óriási testéből néhány értékes darabot elveszt, ha a nem sikerült

háboru folytán keletkezett belső zavarok a cárizmus fényét megtépázzák, — akkor majd kolonizálhat számüztötteivel Szibériában és terjesztheti a pánszláv kulturát a kirgizek, mongolok, ostjokok és cserehiszek között, az Ob, Janisszei és Volga mentén!

Oroszország hatalmas és félelmetes ellensége; de nem lesz képes diadalmaskodni a germán őserőn és magyar vitéségen.

A háboru még tart, a béke még messze van, jóslásokba nem bocsátkozhatunk, de annyit emberi számítás szerint lehet elképzelni, hogy a béke ára néhány határmenti értékes tartomány lesz és a pánszlávizmus réme hosszú időre, talán örökre letűnik.

Anglia kérdése sokkal nehezebb. Mert a világháboru kiinduló pontja, hogy az angol tengeri világhuralom megszüntessék és ez csakis Anglia teljes leverésével érhető el.

Ehhez pedig nem elég, hogy az angol hadsereg Franciaországban megveressék, de szükséges, hogy az egyesült hadsereg Angliát saját, megközelíthetetlen látszó szigetországában verje meg és óriási tengeri haderejét tetemesen meggyengítse.

Hogy ez az invázió és a hadsereg pótlása lehetséges-e? erre nézve a mai viszonyok közt nagyon kényes dolog nyilatkozni; de hogy a német ész, erőly és fegyelem mire képes, azt csodálattal láthattuk a háboruban!

Anglia leveretése felszabadítana egy sereg tengeri utat és kikötőt; felszabadítana sok millió leigázott nemzetet és gyarmatot, melyek évszázadok óta nyögnek a rideg és dugszagdag gentleman zsarnok igája alatt.

Hiszen ami az öt világrészben eddig gyarmatosításra alkalmas terület akadt, azt régóta mind elhódította Anglia, azután Franciaország és Belgium; és a többi európai államok és ha az öreg, tisztességes dunai Monarchia, saját életének biztosítása szempontjából egy pár hold rossz, sziklás kecskelegelőt akart megszállani, Európa összes diplomatai idegeskedtek és ezen „Zsarnoki hódításvágy” nagy congressusokon lesz hosszasan megtárgyalva és végre nagy kegyesen megengedve!

E világháborunak első és legnagyobb politikai eredménye az lesz, hogy ezen aránytalan és terdes erőviszonyokat meg fogja szüntetni.

A szövetséges hadseregek, bár óriási áldozatok árán és hosszú kemény harcok után, de ki fogják vinni a végleges döntő győzelmet, melyből kifolyólag a békét, a tartós világbékét, diktálni fogják a legyőzötteknek.

Minél tovább tart a háboru, annál kedvezőbb lesz a béke, minél nagyobbak az áldozatok, melyeket jövőnkért hoznunk kell, annál értékesebbek lesznek gyümölcsei évszázadokra kihatóan.

Hiszen vessünk egy pillantást a közelmultba, miként nézett ki közgazdasági életünk és mi várt reánk a jövőben. Az ósmagyar termőföld volt a mi édes anyánk, ki nek említi az egész közgazdasági életünk táplálkozott és a magyar mező- és erdőgazdaság képezi ma is alapját és gerincet a nemzetvagyonnak.

A kereskedelem és fejlődő gyenge iparunk a nemzetvagyon és nemzeti termelés fejlődése terén vajmi csekély eredményt tudott eddig felmutatni. Innen keletkezett a népünknek mutakozó fődéhség és a földárak utóbbi időben tapasztalt nagy emelkedése.

De ebből a nemzetvagyon értékemelkedésére következtetni, sajnos, nem lehet.

Nem lehet azért, mert a föld árának

emelkedése nem jelenti egyuttal annak megfelelően jövedelem- és hozadék-emelkedését; de nem lehet azért sem, mert a kivándorlás az utóbbi években sem szűnt meg.

Cséry L. hozzávetőleges számítása szerint közel egy milliárdra tehető azon összeg, mely az ósmagyar termőföld hozadékából évente a külföld zsebébe vándorló adóssági kamatok címén. Miután ennek ellensúlyozására külföldi pénz csak átmenetileg jön hozzánk, és az anyaföld termőképességének fokozása intenzív gazdálkodás folytán csak lassan halad, szükségképpen kell, hogy nemzetvagyonunk lassan, de biztosan kevesbedjék, és lassan, de biztosan nőzünk a teljes elszegényedés elé.

Ennek jelenségei máris mutatkoztak főleg városainkban és társadalmi és politikai életünkben.

(Folyt. köv.)

A H Ő S. *)

Tavaszi volt a szíve, lelke,
Virágok fakadását leste.
Anyacsók festé orcáját pirosra,
Szeme kék volt, haja fűrtös arany,
Mosolya napsugár, mely elsuhan
Talán nem is a földön élt a lelke . . .
Virágok fakadását leste.

S tombolva, robogva, harsogva, dövögve
Süvöltött végig egy szó a világon,
S egy nagy zokogás lett tőle a föld.
Nincs délibáb, elnyelte már az éj,
Nincsen virág, megfajította a köd
És a madárdal befűt a halál
Sivitra zengő ősi dalába.

Int a halál,
Hív a haza:
„Fel-fel vitétek a csatára!”
És zeng a dal.
És áll a halálós, a bőszi viadal,
Csendül a kard, ropog a patog a fegyver
Előre, előre csomka sereggel!
Virág a fejkön . . . bűmből az ágyú . . .
Fűt viszi szét a halált.

„Kis napsugárt,
Kék eget,
Tavaszi nekem!
Szürke ég,
Oly sötét,
Oly gyötrelém!
Távol az éjben zeng valami
Törletve, zokogva zeng . . .

Valami édes,
Valami szent,
Halk alattódal,
Anyám száva . . .
Ah, dördül az ég,
Hív a haza:
„Fel, fel vitétek a csatára . . .”
Zeng a dal,
És piros-fehér virág a sereg.
Adjátok a zászlót kezembe hamar!
Oda fel, oda fel,
Utánam, utánam!
Jön a golyó, patog, süvölt,
Véres a füst, mit gyászul ilt,
Oda fel, oda át!
Fűt, ne hagyjuk a hazát!”

Virágok fakadását leste,
S elhervadt fehér homlokán a rózsza,
Anyacsók festé orcáját pirosra
S most vért issza a parlagos róna,
Szeme kék volt, — most kihavadt, sötét,
Haja arany volt, — most piros a vértől
S a napsugármosoly már megfakult,
A halál hűs lehelétől.

És ők sokan vannak, mosolygók, fehérek.
Élet vágatnak a hősök seregének,
Szemük deris, mint a tavaszi ég,
Ajukon az anyacsók ragyog.
Hazám, még sok van ilyen gyermeked:
Le nem szállhat napod.

*) Felolvasatott a Reviczky-Társaság háborus estélyén.

A kis Gréte és a nagy orosz katona.

Írta: Bernhard Buchbinder
Fordította: Baker Béla.

A kis Gréte még, nincsen nyolc éves. De olyan okos, mintha legalább is tíz tavaszt látott volna már. És jó gyermek! Egy csinos falusi házacskában nőtt fel a kis szőke leányka. Mennyei béke környékezte őt mindig. Maga a borzalmas háború sem változtatott ezen. Most még nyugalmasabb és csendesebb a falu. A fegyverfogható emberek a háborúban vannak. Aggok, serdülő ifjak és asszonyok gondoskodnak a háztartásról, művelik a földeket. Ha beáll az est, a lágy tavaszi levegő, ott ülnek most együtt házaik előtt, beszélgetnek a távollevő férfiakról, a háborúról és a gonosz oroszról, aki ellen most harcolnunk kell.

A kis Gréte gyakran ült velük együtt, csendesen halgatta a beszélgetést, ehhez fűzve saját gondolatait. Ha olykor kifejezést adott nekik, úgy elárulta az oroszok iránt érzett haragját. Mert azok voltak okai, hogy atyus oly régen a harctéren van, és Gréte már nem játszhatik vele.

A közeli városkában egy nagy kórházat rendeztek be. Oda súlyosan sebesült oroszokat is hoztak. Addig ápolták őket itt, míg helyük az ujonnan érkezők részére nem kellett. Ekkor a lábadozókat kiadták a közeli falvakba. Az orvosok kötelességüket már megtették, a teljes felgyógyulást had végezze a szabad levegő.

Egy ilyen fogoly orosz kvártélyoztak be a kis Gréte anyjának házába. Nem szívesen fogadták az új lakót. Különösen Gréte méltatlankodott emiatt. Azonban minden ház közeles volt egy lábadozót elfogadni. Sőt a polgármester házába őt katonát is elszállásoltak, akik a foglyokat őrizték.

Igaz, hogy nem kellett itt nagyon örködniük. Mert a lábadozó oroszok legtöbbször igen súlyosan sebesült ember volt. Részben nyomorékká lőttek, részben súlyos belső sérülésekkel, amit egész életükben nyögnek majd. Az őrség nem sokat gondolt a foglyokra. Nem nagyon látszott rajtuk, mintha szökni akarnának.

Ama orosz, aki Grétevel most egy földel alatt lakott, valóságos óriás volt, elhanyagolt, nagy szakállú. Aki mindig sötét és haragosan meredt maga elé. Arca fakó volt. Tüdőlővést kapott s már annyira felépült, hogy vánszorogni tudott; de látszott rajta, hogy hazájába nem igen fog többé visszatérni. Senkivel szóba nem állt, keveset evett, s egész nap csak a ház előtt, napsütésben, a földön hevert. Gréte ilyenkor odaállt az ajtóba elrejtőzve, s lopva pislaunt a gonosz, nagy oroszra. Időnkint a düh szállta meg, kicsiny kezét ökölbe szorítva, mintha ütést akart volna rá mérni. De csak azért nem tette, mert nagyon félt a vad, nagy oroszhoz közeledni.

Egyszer azonban mélyen elaludt, ekkor habozva jött közelebb, felkapott egy követ, s fejbe akarta vágni a nagy orosz. De az felébredt e pillanatban s meglátva a kicsiny Grétét, elmosolyodott.

Ekkor látták őt először mosolyogni.

— „Gyere közelebb!” mondta ő.

Gréte megdermedt. Mindenki azt hitte, hogy az orosz gazdái nyelvét nem érti. S most bár kemény és idegenszerű kiejtéssel, de elég érthetően szóló németül.

Gréte nem mozdult.

Megismételte tehát felszólítását.

— „Nem megyek hozzád, mert te egy gonosz orosz vagy!”

— „Én nem vagyok gonosz. Odahaza, sok száz mérföldnyire innen, nekem is van egy ilyen csinos házikóm, egy szép faluam. És abban a házikóban van egy olyan szép gyermekem, mint te.”

— „És hogy hívják gyermekedet?”

— „Tatjana!” felelte ő s halvány arcán végig peregtek könnyei.

— „Jó a Tatjana?” kérdezte Gréte.

— „Oly jó és szép, mint te.”

— „Az én nevem Gréte!” feleli ő s bizakodva közelebb megy.

— „Add ide kacsódat Gréte,” mondta a nagy orosz.

Ő vonakodva megteszi. Az orosz megsimogatja a kedves gyermeki kezecskét és megcsókolja.

E perctől kezdve a kis Gréte és a nagy orosz katona a legjobb barátokká lettek.

Ha ő a réten elnyújtózott, hogy a nap sugarai megfűrdjék, Gréte lekuporodott melléje. És annyit tudott kérdezni, hogy az orosz alig győzte válasszal.

Tatjana felől kérdőzködött mindig. Sok bohóságot. Azonban neki örömet szerzett, s tudott mosolyogni. Addig felelgetett, míg nem mellében fájdalmat érzett és feje lankadtan lehanyatlott. Ekkor megfogta a kis Gréte kacsóját s mondta:

— „Már kifaradtam; mesélj most te!”

Erre lehuntya szemeit, a kis Gréte mesélt s ő meg mosolygott.

Igy tartott ez két héten át. Mindig bensőbbé lett a barátság a kis Gréte és a nagy orosz katona között.

És beszélgetésük is mindig ugyanaz maradt. Először az orosz kérdezett és mesélt sokat. Aztán lehajtottá fejét és mondta:

— „Már kifaradtam, mesélj most te?”

Erre lehuntya szemeit, a kis Gréte mesélt s ő meg mosolygott.

Mily nehezen vánszorogott ki ma a házból. De midőn a réten, a napsugarban elnyújtózott s kis barátneje melléje leült, ismét jobban érezte magát.

Gréte kérdezett, ő mesélt. Ma különös lágság szállta meg a szívet, amikor Tatjanáról beszélgettek. Hirtelen lehanyatlott feje s őt azt sutogta:

— „Már kifaradtam, mesélj most te!”

Kacsóját kezébe véve, lehuntya szemeit. A kis Gréte mesélt, csak mesélt. Ő meg mosolygott mindig egyformán.

Később emberek jöttek arra s látták, hogy a nagy orosz meghalt. Ijedten vonta el a kis Grétét. De ő nem akart tájékozni mellőle. Hisz még nem fejezte be meséjét.

És még oly sokat akart Tatjana felől kérdőzködni . . .

Nem valami kellemes meglepetés. No, de hiába. A parancs, parancs. Csak rövid ideig szunyaghattam. Amikor a szolgálattevő tizedes feliasztott rövid állomából, első zavaromban azt hittem, hogy éjjeli támadásra megyünk; csak amikor felocsudtam, jutott eszembe, hogy őrszolgálatra kell mennem. Elindultam a hegytetőre, ahol teljes felszereléssel állandóan kellett figyelmem. A csatazaj szünetelt. De annál jobban zugott a szél. Csak néha-néha hellatszott az ellenségés előrs egy-két puskalövése az erdő felől.

Amint dideregve járszátok fel és alá örnelyemen, nyögésszerű hangok ütnek meg a fülemet. A hangok felé irányítva figyelmemet, a nyögés még erősebben hallatszotik. Izgatottá tett a dolog, mert az a gondolat támadt, hogy valószínűleg ellenséges kérek akarnak minket törbe csalni. Lövésre készen, ovatosan, lassu léptekkel közeledtem a hangok felé és közben megállva Hallólt kiáltottam a második számú tábort őrsnek, aki vizonozta kiáltásomat.

— Hozzám! — Kiáltám vissza neki.

És be sem várva, amíg közelembé ér, haladtam előre a hang után. Már majdnem közvetlen közelből jött a nyöszörgő hang, de embert még mindig nem látok. Megvárom az őrsöt s azzal együtt kutatni kezdünk a hang után. Egy elhagyott fedezék van előttünk s abban a felhomály mellett megpillantottunk egy emberi alakot. Erős hangon rászólok: — Ki vagy? — Az ember azonban választ nem ad, csak nyög. Ekkor a felhők mögül hirtelen kibújik a hold s ennek világításánál észrevesszük, hogy a nyöszörgő ember egy csukaszürkés baba, a 14. honvéd gyalogeresd tábori zászlóaljának egyik derék szakaszvezetője, aki az előtte való napon folyt erős harc óta fekszik ott két lösebbel. Sem beszélni, sem mozdulni nem bírt már. Sebhelyein harmatos fű volt; ezzel csilapította nagy fájdalmait. Alatta megszáradt vértócsa. Kivette bajtársam sátorlapját, ráhelyezték a súlyos sebesültet és elszállítottuk őt fedezékünk sorai közé. A 3. számú tábort őrs vízzel kínálta meg vitéz bajtársunkat, de már nem bírta a kulacot megfogni. Gyöngült, egyre gyöngült és mire éjféli után két órakor átadtam a szolgálatot, a derék harcos kiszorodott.

Réggel az esetről jelentést tettem, amely után az-aszunk személtára eltemették a mindnyájunk által nagyrabecsült hős szakaszvezetőt.

Temetés után, mint hadosztálytartalék, elindultunk Izdobna erdőségei felé.

Egy léval.

Éjjeli őrszolgálaton.

Ősz volt. Borongós délután. Öt-hat óra között felváltottak minket a közös ezredek. Örömmel siettünk le Kozcomov erősegeiből az ugyanilyen nevű helység nyugati dombjainak mélyedéseibe és a nagy szélmalomok irányában telepedtünk le. Esti 10 óra lehetett, amikor nyugvóra térhettünk már úgy, a hogy. A bőrönd állandóan a hátunkon volt. Lefekvés előtt mindenkinek erős fedezéket kellett ásnia. Szalmánk, hála Istennek! elég volt ugyan, de ennek dacára az erős szél hatását nagyon éreztük fedezékünkben is.

Alig, hogy lefeküdtünk, a szakaszparancsnok tudomásomra adja, hogy éjféltől két óráig őrszolgálatot kell teljesítenem. Egyben kijelenti, hogy én vagyok az első számú őrszem a fedezék legszélén.

A rokkantakért.

A hős-költemények korát éljük.

Minden napnak megvan a maga eposza és korunk minden népe bámulattal csodálja a magyar nemzet hősiességét.

A jövő költőinek liráját a magyar vitézek dicsősége illeti meg és mint most a római felistenekről bíflazzuk a klasszikusokat, az elkövetkezendő korok generációi a mi katonáinkról zengő tankölteményeket szavalnak majdan. Az idő eltűnteti élet-halál harcunk borzalmas tónusait. Symbolummá nemesülve, történelmi fényben fog ragyogni időtlen időkig.

Nekünk azonban, akik ezt a csodás történelmet csináljuk, a büszke öntudat eszméi gyönyörűségén kívül a valóság minden gyötrelmét is el kell szenvedni úgy, ahogy azt a háború reánk zúdítja.

A diadalének akkordjaiba disszonáns hangok is vegyülnek. A sebesültek jajgat-

nak. Az özvegyek zokognak. A rokkantak panaszkodnak.

A vért beissza a szomjas föld, a nyomort és szenvedést azonban nekünk kell megszűntetnünk.

A kultúra két szervezetet adott az emberiségnek, hogy az élet terhet a közönség erőgyeítésével megoszthassa. Az állam és a társadalom szervezetét. Erre a két szervezetre szakad minden probléma, amelyet a háború felidéz. Ennek a két szervezetnek kell minden kérdést megoldani, minden zavaró motívumot elrendezni. Az állam szervezetét most még az állam létének megvédelmezése foglalja el, de a társadalmi szervezet már megkezdte a bonyodalmakat elrendező munkáját.

Az állam és a társadalom jövőjét ez idő szerint a legsúlyosabban terheli a rokkant-ügy. Azoknak a hősöknek a dolga, akik a hazáért az államért, a társadalomért küzdve, megrokkantak munkaképtelenné lettek.

Az *Augusztalap*, amely *Augusztalap* királyi hercegasszony fővédőségével és *Lónyay Sándorné* igazgatásával a magyar társadalmat a háború terheinek könnyű elviselésére szervezi, kezébe vette a rokkantak ügyének elintézését és országos rokkant-alapot létesít.

A nagy cél felé május elsején teszi meg az első lépést. Budapesten május elsején *füsttelen-napot* rendez. Új ötlet, érdekes és a nagyidők szelleme: az áldozatkészség és önmegtartóztatás érvényesül benne.

Az *Augusztalap* azzal a kéréssel fordul a fővárosi közönségéhez, hogy ezen a napon ne dohányozzék, hanem azt az összeget, amelyet naponta dohányzásra költ, adja a rokkant-alapnak. Aki pedig egy napra sem tud lemondani szenvedelméről, dohányozzék, de a rokkantakért. Fizessen *füst-adót*. Az *Augusztalap* 20, 50 filléres, 1, 2, 5 és 10 koronás füst-adó *pas-partout* bocsájt ki erre a célra.

Május elseje eddig a tavasz öröme-nepe és a szociáldemokraták agitációs napja volt. Az idén a háború rokkantjai lesz! Az ország fővárosa példát mutat a vidéknek, amelyet az egész országnak követnie kellene. Alakuljon minden városban — nálunk is — bizottság, amely a rokkant-alap javára rendezzen egy füsttelen napot. Hatóságaink lépjenek érintkezésbe az *Augusztalappal* a mozgalom egyöntetűsége érdekében.

A rokkantak ügye országos ügy. A mozgalomnak országos jellegűnek kell lenni.

A világháború krónikája.

Április 9.

A Kárpátokban az oroszok emberanyaguk kíméletlen felhasználásával állandó rohammal támadnak. Csapataink azonban szilárdan állják a támadásokat s csapataink ágyú- és gépfegyverei óriási pusztításokat visznek véghez az oroszok között. Az Erdős Kárpátokban 1500 oroszot fognak el. — Az orosz hadiszíntér többi részén általában nyugalom van. A francia-belga harctéren a Maas és a Mosel közötti csatában a franciák ismét eredménytelenül támadnak s a leg-súlyosabb vereségeket szenvedik. — A Monarchia az ellenségeinknek a foglyokkal s a sebesült katonákkal szemben tanusított embertelen s lovagiatlan bánásmódokról „vörös könyvet” ad ki.

Április 10.

A Kárpátokban harcoló német csapatok nagy sikerrel harcolnak, Tucholkától északra elfoglalnak egy magaslati állást, ezernél több oroszot fognak el. Az uszoki szorosnál heves harc folyik. Az oroszok támadásai az Opor völgyében és a Stryi forrásvidéken megakadnak. Csapataink a Kárpátokban 2150 oroszot fognak el. — A francia harctéren a Maas és Mosel közötti harcok nem szűnő heveséggel tovább tartanak. Ome és a Maas magaslatok között a franciák súlyos vereséget szenvednek. Vogezeben a helyzet változatlan.

Április 11.

A Kárpátokban uszoki szoros táján a harcok még tartanak. Itt 713 oroszot fognak el a csapataink és két géppuskát zsákmányolnak. Az oroszok Mariampolnál és Kalvarianál, valamint Klimkinél, a Szkva mentén fekvő német hadállások ellen sikertelenül támadnak. Nyugat-Galiciában nyugalom van. — Az argonnei erődség nyugati részén a franciák sikertelenül támadnak. A Maas és Mosel közötti csata mind hevesebbé válik.

Április 12.

Az oroszok kárpáti offenzívája megakad. A nyugati szakaszon már több napja nem folyik harc. A keleti szakaszon csapataink a Telepóc-Zellő Juhász-lak-Patkófalu vonalon minden támadást visszavernek. Tucholkától és Szlavszkótól északra a csapataink a németekkel együtt több állást elfoglalnak. Az uszoki szorosnál csapataink újabb 830 foglyot ejtenek. Mariampoltól keletre a németek előretörnek és 1350 oroszot fognak el. — Az Argonneokban a franciák támadásai ismét meghiúsulnak. A Maas és Mosel között aránylag enyhülnek a harcok. — Az angolok megszállják az égei-tengeri görög szigeteket is.

Április 13.

Az uszoki szoros mindkét oldalán a csapataink visszaverik az orosz támadásokat. Az oroszok offenzívája a Kárpátokban az egész arcvonalon meghiúsul s megakad. — A franciák ismét hevesebben támadnak a Maas és Mosel között. A Bois de Pretreben elkeseredett harcok folynak. A Hartmannsweilerkopftól a németek visszaverik a franciák támadásait.

Április 15.

Az uszoki szorosnál a magyar ezredek ismételen sikereket érnek el. A győri 19. és az esztergomi 26. gyalogezredek egy oroszok által napokkal ezelőtt elfoglalt hadállást az uszoki szorostól északnyugatra rohammal visszaveszik. Ezzel az orosz offenzíva teljesen megakad. A kárpáti arcvonalon csak ágyuharc folyik. A francia és az angol jelentések szerint az oroszok a Kárpátokban november óta félmillió embert veszítettek. — A francia harctéren a Maas és Mosel közötti harc hevesen tovább folyik. A Berry an Bacnál, a Vogezeben, az Essey-Flirey-ut mindkét oldalán a franciák támadásait visszaverik a németek.

Április 16.

A Kárpátokban ismét sikerünk van. A Stryi folyó mellett egy Wysocko galiciái helységtől két oldalt húzódó magaslatok ellen nagyobb orosz erők támadnak. Csapataink az ellenséget visszaverik és egy ellentámadással egy fontos magaslatot megszállnak s 650 foglyot ejtenek. — Nyugat Galiciában, Biala mellett egy orosz előretörés meghiúsul. — A Maas és Mosel közötti csata tovább folyik. Vogezeben csak tüzérségi harcok folynak. A Hartmannsweilerkopftól délre a franciák ismételt támadásai a németek tüzeben összeomlanak.

Különfelek.

— **A 26. gyalogezred hőstette.** Lapunk előző számában emlékeztünk meg a 26. esztergomi gyalogezred négy századának a San folyó mentén szerzett dicsőségéről. Ez az ezred, amelyben tudvalevőleg a mi fiaiink is szolgálnak s amely a háború kitörése óta már számtalan csatában vitézül harcolt, — dicsőségét e hó 14-én ismét egy fényes hőstettel gyarapította. *Höfer* altornagy hivatalos jelentése szerint: Az uszoki szorostól északnyugatra a 19. és 26. számú vitéz magyar gyalogezredek az oroszok által napokkal ezelőtt elfoglalt hadállást támadásukkal egész terjedelmében elfoglalták. — A legnagyobb öröm és büszkeség tölti el szívünket, amikor vármegyénk vitéz fiaiának hőstetteiről újabb és újabb híreket olvassunk.

— **A Reviczky-Társaság Aranyosmaróton.** A Reviczky-Társaság e hó 25.-én tartja Aranyosmaróton első irodalmi estjét, amely a Bars megyei Casinó nagyszínházban

d. u. 5 órákor veszi kezdetét. A műsor változatos és igen gazdag lesz. A beköszöntőt *Köveskúty Jenő*, a Reviczky-Társaság elnöke mondja. Az estélyen szerepelni fognak: *Csiczka Angéla*, *Szabó S. Zsigmond*, *Tomcsányi János*, dr. *Lüley György*, *Náday Dénesné*. Része lesz az estély közönségének az *Ouverture sur Oper P. que Dame von F. v. Suppe* (Quintett) előadásában is. A kulturális, irodalmi missiót teljesítő estélyre Léváról is többen készülnek.

— **Szimfonikus hangverseny.** A folyó hó 10-én rendezett szimfonikus hangverseny, amelynek alkalmából a városi színház színháztermet a közönség zsufolásig megtöltötte, — 500 koronát hozott a lévai Vöröskereszt-egyletnek. Ugy a szerzett műelvezetőt, amelyet lapunk előző számában már méltatunk, — valamint a szép anyagi sikerért a Vöröskereszt-egylet elnöksége ez uton mond köszönetet a hangverseny rendezőjének, *Szaboda* tőhadnagyának, — *Hetzer Adolfoé* és *Szilassy Dzsóné* urnóknak, mint a pénztár kezelőinek, a karmestereknek és az egész zenekarnak. Mint értesültünk, a zenekar végleges eltávozása előtt, május hó közepén, még egy nagyszabású hangversenyt rendez.

— **Przemysl védőinek névsora.** A mi vármegyénk is nagyobb számban állított és küldött védő csapatokat a becsülettel esellet przemysli várba. Sokan vannak tehát nálunk is olyanok, kik feltűnő aggodalommal lesnek minden olyan hirre, amely a hős védők további sorsáról valami megnyugtatót adna. Mint megbízható helyről értesültünk, a hadvezetőség nem fogja megvárni a hosszadalmas utat, amelyen át az orosz fogságba esettek névsora hozzánk eljut, hanem az aviatikusok által a várból elhozott feljegyzések alapján már a közel jövőben hivatalosan közlése fogják tenni Przemysl v. dőseirenek teljes névsorát.

— **Hősi halál.** *Grünfeld Sándor*, joghallgató, cs. és kir. 6. gyalogezredbeli zászlós a galiciái Chizna mellett vívott csatában, február 28-án, korán reggel, amikor egy orosz zászlóalj felfejlődésének megakadályozására a vitéz pécsi bakakból álló századdal elcsánt szuronyrohamot intézett az oroszok ellen, — többszörösen megsebesült. A súlyos sebesülést az olmtzi kórházba szállították, ahol e hó 9-én meghalt. Utolsó kívánása az volt, hogy a hazai földben, Léván helyezzék őt örök nyugalomra. A hős zászlós, akiben *Grünfeld Adolf*, a lévai izr. hitközség kántora fiát, — *Grünfeld Géza* orvosnövendék pedig, aki szintén mint zászlós a przemysli várban esett foglyul, — fivérét gyászolja, — 37 ütközetben vett részt. Megjárta Szerbiát, majd Orosz-Lengyelországot és részt vett a hononai csatában is. — *Pollák Dezső*, cs. és kir. 12. gyalogezredbeli köztisztviselő, *Pollák Ernő* lévai gyümölcskereskedő fia, — a Szuroszova nevű galiciái község mellett dec. hó 18-án vívott csatában hősi halált halt.

— **Jótekonycsú felolvasé-estély.** A Bethlen Katalin Nőegylet ma este 7 órákor a ref. iskola nagyszínházban, a háborúban megvakult katonák javára tombolával egybekötött felolvasé-estélyt rendez, amelynek műsora: 1. Ének. 2. Imádkozik: *Dus Iloa* óvónő. 3. A vak katona, szavalja: *Tóth Etelka*, polg. leányisk. tan. 4. Szellemi hullámvérés a világháború körül, felolvasa: *Csekey Aranka* tanítónő. 5. Egy haldokló katona dala. Irta: *Békffy László*, zenéjét szerzte: *Hetényi Heidelberg Albert*. Énekli: *Patay Iónka*, szongorán kiseri: *Nagy Böske*, polgári leányiskolai tanuló. 6. Híttetien. Irta: *Losonczy Iónka*, szavalja: *Kmoskó Sarolta*, polgári leányiskolai tanuló. 7. Isten igéjéről beszél: *Faragó Róza*. 8. Énekel a leányegylet. 9. Né sirjatok. Irta: *Dr. Kersék János*, szavalja: *Béres Margit*, polgári leányiskolai tanuló. 10. Ének. 11. Tombola. Beléptidij személyenként tombolával: együtt: 50 fillér. Tekintettel a jótekonycsúra, feldíszítések közönségtel fogadtatnak. Kezdeté este 7 órákor.

— **Kitüntetés.** A király *Zipszer Ödön*, 29. honvédegyalozredbeli százados, *Zipszer Lajos* garancsontkereseti takarékpénztári igazgatók fiát, — a hadidiszitményes 3. osztályú katonai érdemkereszttel tüntette ki.

— **Meghívó a Reviczky-Társaság választmányi gyűlésére.** A R.-Társ. f. hó 24.-én (szombat) d. u. 4 órakor a városház kistermében választmányi gyűlést tart, melyre a választmány t. tagjait ez uton hívja meg az elnökség. Tárgysor: 1. Erdéji József és Fekete József indítványa *múzeum* alapítása ügyében. 2. A választmány kiegészítése. 3. A közgyűlés előkészítése. 4. Indítványok.

— **Gyászír.** Összinte részvétellel értesülünk, hogy *Barsi Ambrusné* szül. Mader Teréz, *Barsi Ambrus*nak, a székesfehérvári kir. javítóintézet főtisztjének neje hosszas szenvedés után, életének legszebb idején, 41 éves korában a halotti szentmisek áhítatos felvétele után e hó 1-én Székesfehérvárott elhunyt. Férjén kívül 3 árvaia, nagyszámu rokonsága, köztük a lévai Popellár-család gyászolja. Holttestét Nagypénteken helyezték örök nyugalomra nagy közönség részvételével. Nyugodjék békében.

— **Tábori lelkész Léván.** Dr. *Funk Sámuel* a pozsonyi hadtest tábori lelkésze, pozsonyi zsidópap a mult csütörtökön Léván időzött. Este 8 órakor a helybeli zsidó templomban végeztetett ünnepi istentisztelet keretében gyűjtő hatású lelkészi szónoklatot tartott. Az istentisztelet kizárólag katonai jellegű volt, amelyen a helyben állomásozó 77. cs. és kir. gyalogezred mintegy 700 zsidó vallásu katonája veit részt. Az istentisztelet végén előbb a magyar himnusz, majd a Götterháltét, a után a zsidó nemzeti himnusz, végre a Wacht am Rhein énekelte a katonaság. A tábori lelkész *Liebermann Jakab* főrabbinak a legsivesebben látott vendége volt. Amióta a 77. gyalogezred Lévára helyeztetett, az eszedben állandóan több száz zsidó katona van; ezeknek lelki szükségletéről — *Spinner* őrnagy és a tisztikar támogatása mellett — a jólelkű és hazafias főrabbi teljes odaadással gondoskodik, aki hitközégének buzgó hivatással anyagiilag is segélyeztetni az itt levő zsidó katonákat; az elmult zsidó ünnepek alatt a főrabbi buzgólkodása folytán ő és az egyes családok napokon át 5—600 katonát láttak el étellel. A hitközég jótekonny egyesületei pedig nemcsak enniválóval szokták ellátni a katonákat, hanem egyéb, megfelelő segélyben is bőven részesítik azokat.

— **A hadikölcsön.** Értesülésünk szerint a végleges hadikölcsönkötvények kiszolgáltatása már e hó eleje óta folyamatban van. A pénzügyminiszter különös súlyt helyez arra, hogy az aláírók a folyó hó végéig a szelvényekkel ellátott végleges kötvények birtokában legyenek, s minden intézkedést megtett arra nézve, hogy ez be is következzen. És habár a kötvények kiadása az aláírási helyekre a jegyzések rendkívül nagy számánál fogva igen nagy munkát ró, előreláthatólag rövid időben belül az összes ideigle es elismervények ki fognak végleges kötvényekre cseréltetni, úgy hogy az aláírók a május hó 1-én lejáró szelvényeiket kelő időben be fogják válthatni.

— **Iparosok s kereskedők segélyezése.** Az öndóli iparosok és kereskedők és ily üzletekben alkalmazott magántisztviselők segélye ügyében a beszercebányai kereskedelmi és iparkamara előterjesztései alapján az országos hadsegélyező bizottság a kamara területén a haboru következtében inságre jutott kereskedő és iparos elemek segélyezésére egyelőre folyó évi március, április és május hónapokra havi 12000 korona segélyt állapított meg, mely összegből Bars megyere 2280 korona esik. A segélyek kiosztásárai a kamara lett megbízva, s amint az összeg utalványosva lesz, a segélyösszegek kiosztása iránt a helyi bizottságok utján fog intézkedni.

— **Vetőmagvak beszerzése.** A földmívelésügyi minisztérium által beszerzett és a magyar mezőgazdák szövetsége által árusított vetőmagvakra szóló jelentkezés határideje már lelelt. Ennek dacára a földmívelésügyi miniszter megengedte, hogy tengerire, amíg a készlet tart, a magyar mezőgazdák szövetsége a még ezután beérkező jelentkezéseket is figyelembe vegye, de az ezután megrendelendő tengeri árat függetlenül annak fajtájától, zsákostól együtt métermázsánként harminc koronában állapította meg.

— **Három évig nem alakulhat új pénzüntézet.** Az államkincstárnak a pénzüntézet kiörpont alapításában való részvételre vonatkozólag legközelebb az országgyűlés elé terjesztendő törvényjavaslatában a kormány — mint értesülünk — arról is gondoskodni kíván, hogy három esztendeig új pénzüntézetek létesítése ne engedessék meg, mert alapításuk gazdasági érdekből nem kívánatos.

— **Pályázati hirdetemény.** A vármegye közönsége által a honvéd főreáliskolánál és a Ludovika Akadémiánál együttvéve létesített alapítványi hely, — amely az 1914/15. tanévekre betölthető nem volt, — az 1897. XXIII. t. c. értelmében szervezett honvéd főreáliskola I-ső évfolyamában az 1915/16. tanév kezdetén betöltendő lesz. Ezen alapítványi helyre csakis oly ifjak pályázhatnak, kik Barsvármegye területén bírnak községi illetőséggel, kik folyó évi szeptember hó 1-én 14. életévüket már elérték, de 16-ik életévüket még tul nem haladták, s akik a m. kir. honvédelmi miniszter által a folyó évi március hóban 61700/1915. sz. a. kibocsátott „Pályázati hirdetemény”-ben előirt összes feltételeknek megfelelni képesek. Ezen „Pályázati Hirdetemény” ugy az alispáni hivatalnál, valamint a járási főszolgabírnáknál és a rendezett tanácsu városok polgármestereinél a hivatalos órák alatt megtekinthető. Az alapítványi helyet elnyerni óhajtok tartoznak kellően felszerelt pályázati kérvényüket a vármegye alispáni hivatalához 1915. évi május hó 20-ig beértezőleg benyújtani. Az ezen határidőn tul érkező pályázati kérvények figyelembe vételni nem fognak.

— **Gazdasági kilátások** Tapasztalt gazdák véleménye és nyilatkozata után közöljük, hogy a mi vidékünkön az őszi vetések kedvezően telelelt ki. Ha az időjárás jó lesz, bő buzatermésre lehet kilátásunk. Az az aggodás, amely az egérkárok miatt keletkezett gazdasági körökben, nem egészen indokolt, mert nagyobb rongálás csak igen kevés helyen észlelhető. A tavaszi buza vetését is már a legtöbb helyen bevégezték. Ahová pedig nem jutott vetőmag, ott a hiányokat szépen lehet pótolni más veteményekkel és kapás növényekkel. Az időjárás most már állandóan kedvező s így — habár elkésve — a tavaszi mezei munkálatokat el lehet végezni.

— **Nem szabad tenehet levágni.** Legközelebb fontos miniszteri rendelet fog megjelenni a tejfogyasztás segélyezésére. E szerint a földmívelésügyi miniszter el fogja tiltani a tenehek levágását, illetőleg azt a rendeletet, amely az üszöborjúk vágását szigorúan eltiltja az ország marhaállománszának fejlesztése érdekében, — a tehenekre is kiterjeszti.

— **A tavaszi tábori postaforgalom.** A hadtáp felsőparancsnokság értesítése szerint a tavaszi tábori postaforgalom második csoportja részére a következő tábori postahivatalok nyílnak meg: 9, 11, 13, 17, 18, 22, 27, 29, 30, 39, 45, 46, 51, 55, 56, 70, 78, 79, 81, 83, 87, 88, 94, 95, 99, 101, 104, 106, 116, 119, 126, 139, 156, 1-6, 210, 301, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 311, 312, 315, 316, 317, 319, 350, 507. A fenti postahivatalok részére április 19.-től 23.-ig lehet tábori csomagokat feladni.

— **A husárok rendezése.** Értesülésünk szerint a kormány rövidesen kimerítő és energikus rendelettel fogja a huskérdést szabályozni. A kivitt erős korlátozás alá helyezik, a husárokat pedig egyszógas fogják tenni. Az új rendelet kibocsátásánál állítólag az az elv lesz az irányadó, hogy a lakosság arányosan részesüljön husaban. A husaszarlás elkerülésére csak a hét bizonyos napjain lesz vágás.

— **Az ebársolat.** A lévai rendőrkapitány két hét előtt ebársolatot hirdetett ki a városban, mert egy vosszt kutya megmart egy embert. A rendeletet azonban — úgy látszik — nagyon kevesen vették tudomásul, mert a kutyák csapatosan és szájkosár nélkül kóborolnak az utcákon. Felhívjuk a rendőrséget, hogy szeressen kellő érvényt a kiadott ebársolatnak: fogdosassa össze az utcán csavargó kutyákat és a rendelet ellen vétő gasdákat kíméletlenül büntesse meg.

— **Utazási igazolványok.** A belügyminiszter eirendelte, hogy ezentul a vasuti utazási igazolványok az utazás befejeztével, illetve a végállomáson feltétlenül leadandók. Ezenélfogva az oda- és visszautazásra szóló igazolványok kiállításá mellőzendő, amennyiben azonban az illető egyén visszautazása szükséges és az időpont is ismeretes, — részére két igazolvány állítandó ki, amelyek egyike az oda, — másika a visszautazásra jogosít.

— **A titokzatos jónő.** A sajtó már több jónőről megemlékezett, akik furca tudálékoságukkal még tucsból dolgokat jósoltak meg a háborúról. A jóslás természetesen rendszerint csütörtökök: mondott, vagy csak akkor teljesedett be, ha olyan ibis, redibis, non morieris-féle volt. A *Fejérmegyei Naplónak* — mint e lapban olvasuk — most egy müncheni olvasója egy érdekes jónőről irt, akinek jóslását még nem röpi-tette világgá a sajtó. Az illető a mult év június hónapjában megjelent a müncheni városházán és bejelentette, hogy aug. 3-án már háboru lesz. — Ha igaz a van, — ötven márkát kap, — mondották neki a városházár. A jónő aug. 3-án elment az ígért-tért és meg is kapta az ötven márkát. A müncheniek természetesen a háboru végére is kíváncsiak voltak. Erre vonatkozólag is kikérték tehát a jóslást. — 1915. május 29 a háboru végének a dátuma. Felelte a titokzatos jónő. — No, ha igaz a lesz, száz márkát adunk! Mondák iucselkedve a bajor hivatalnokok. — Nagyon sajnálom — felelte a jónő — a száz márkáért már nem jöhetnek el. — Miért? Kérdesték tőle csodálkozva. — Mert február 28-án meghalok. — A titokzatos jónő a nevezett napon csakugyan természetes halállal kimult.

— **Vasuti kocsik megrendelése polgári küldemények elszállítására.** Felsőbb helyről vett értesítés szerint a polgári küldemények elszállításá körüli intézkedések megtétele nem tartozván a cs. és kir. központi szállítási vezetőség hatáskörébe, figyelmeztetnek a szállító feladók, hogy a polgári küldemények elszállításához szükséges vasuti kocsik megrendelése körül eszidőse szerint is ugyanast az eljárást kell követni, mint békében. Nevezetesen a küldemények részére a kocsikat az illető feladási állomáson kell megrendelni, s amennyiben a megrendelés az állomás által figyelembe nem vetetnék vagy más akadály merülne fel, az intézkedések tételéért nem a katonai igazgatás valamelyik szervéhez, hanem a feladási állomás felettes igazgatóságához kell fordulni.

— **A mozinak mai három előadása is nagyon érdekes lesz.** A közönségnek a legkelelemesebb szórakoztatást ígéri. Műsor lesznek: *Rocambole II.* része, amely darab az előadónak kimagasló pontját képezi. *Komikus számok:* Bernát milliója és *Morizc* legyőzi a *Serlock Holmeat*. Természetesen, színes aktuális kép: *Repülőgépen a Szajna völgye felett.* — *Rocambole III.* része május 2-án. — Előre s felhívjuk a mozit látogató közönség figyelmét a f. hó 24. és 25-én játszandó *Guthy Soma*-féle országihitű kinemaszekare: *Hindenburg Vársóban* (vagy jönnek az oroszok??). — A rendkívül érdekes bohózatnak meséjét lapunk mai számához mellékeljük.

— **Magyarok nagyasszonya . . .** segíts minket. Ez a fohász két minden magyar ajkon most, az 1914—15 évben dúló világháboru rettenetes hánytorgatásai közben. És ezt, ezt a régi magyar fohászt örökölte meg *Lukácsy Lajos* neves szobrászművész egy másik arasz nagyságu, domborművi plakettten, amely kis helyre művészi elrendezésben állította be két oldalon a fegyvere mellett álló két katonát, amint a feltűzött szurony markolatán, összekulcsolt kézzel, s hitatosau fordulnak a középen lévő szűz anyához és a kis Jézushoz, — régi magyar hitű, bátoráguunk és husszerelmünk jelképe gyanánt. Az örök magyar dacosság e remek emlékétt most sokszorosították, hogy olcsó jussen e küöben is megindítón kedves szabadlisszhez a közönség. Előjegyzéseket elfogad a szobrászművész: I., Várkertbászár.

— **A fémrekviráló rendeletek.** Ismeretesek azok a rendeletek, amelyek a kormány az egyes meghatározott fémekből és ötvözetekből készült fél és készgyártmányok kötelező bejelentéséről és egyes fémek lefoglalásáról a hivatalos lap március harmadikán számában kiadott. A bejelentés természetesen egyetemesen kötelező, ellenben a lefoglalási rendeletek merevségét bizonyos mértékben megenyhítette a kereskedelmi miniszter külön rendelete, amely a lefoglalásra kötelezett fémek egy részét a saját üzem fenntartása céljából a tulajdonos saját rendelkezésére bocsátja. E rendeletek végrehajtására vonatkozó intézkedéseket a kereskedelmi miniszter már megtette s az elsőfoku iparhatóságokhoz irányított körrendeletéhez a szükséges bejelentő lapokat is mellékelte. Az érdeket ipari- és kereskedői szakmáknak mindenesetre érdekükben van e rendeletek alapos áttanulmányozása. Nevezetesen a bejelentés az összes a kereskedőknél és gyárosoknál található fél- és készgyártmányokra kiterjed, holott a lefoglalás csak azokra az anyagokra vonatkozik, amelyeket már február 6-án lefoglalt a kormány, s amelyeknek most az azóta keletkezett és a jövőben termelendő készletei foglaltatnak le. A kereskedelmi miniszter rendeletében különös figyelemre érdemes az a rendelkezés, hogy a saját üzemhez, illetve eladásra okvetlenül szükséges és a rendeletben megállapított részmennyiség fel szabadításán kivül fel van szabadítva minden ezentul külföldről behozandó készlet, bármily mennyiségű is legyen az, s azért itt a kereskedőnek igen gyümölcsöző vállalkozásul kínálkozik az esetleg kipuhatolható fémbehozatali alkalmak minél bővegesebb kihasználása. Mindenesetre fontos, hogy az ilyen külföldről behozott fémek a küldemény beérkezése után azonnal bejelentésnek a kereskedelmi miniszteriumnak, amely a fémeket csak a bemutatott beszállítási bizonyítványok arányában szabadítja fel.

Különös fogság.

Nem mindennapi dolog történt Varga János magyar származású tréncocsissal. Magyar ember létére a mi fogságunkba került s mint hadifogoly a josesfstadti fogolytáborba internáltatott. Erről az érdekes esetről számol be most lapunk egyik olvasója.

Az elmúlt napokban josesfstadban jelenleg állomásozó m. kir. X. népfelkelő őrszázalój III. századának szolgálatvezető őrmestere, Deutsch Ede, szolgálati ügyben a josesfstadti tüzérségi laktanyában járt az oda internált kb. 10.000 orosz fogoly között, amidőn egy polgári ruhába öltözött, orosz sapkás fogoly lépett eléje s tisztá magyar kijelítéssel szólította meg az őrmestert:

— Őrmester úr, kérem! . . .

Deutsch Ede őrmester csodálkozva nézett végig a sápadt arcú foglyon. De ez nem jött zavarba.

— Igen, igen őrmester úr, én is magyar vagyok.

Az őrmester előtt hihetetlennek látszott a fogoly beszéde. Magyar ember létére hogyan lehet orosz fogoly. De nem zavarta beszédében a foglyot.

— Én Varga János nyiresdi (szatmármegyei) születésű, magyar állampolgár vagyok. Két hónappal ezelőtt mint polgári tréncocsis szolgáltam a hazát. De 3—4 órányira Homonnától egy ütközet alkalmával orosz fogságba kerültem s az oroszok magukkal vittek. Rövidesen orosz sapkát nyomtak a fejembe s erőszakkal besoroztak hozzájuk. Már-már kétségbeestem szomorú sorsom miatt, amidőn egy napon magyar honvédek ütöttek az orosz táborra s én az oroszokkal együtt magyar fogságba jutottam. Magyar voltomat sehogyse igazolhattam, mert mielőtt még a nagy savorodásban a lefegyverezés után igazolhattam volna ma-

gamat, egy cseh századnak s d'ak át. Szerencsétlenségemre nem tudok csehül, minden tiltakozásom dacára a csehek mint orosz foglyot ide hozták josesfstadba s itt élem már majdnem két hónapja nehéz rabságot. De a Magyarok Istene megkönyörült rajtam. Hozzám vezérelte őrmester urat!

A szomorú sorsra jutott Varga János esete nagyon megindította az őrmestert. Rögton jelentést tett parancsnokának s fáradságot nem ismerve, rövidesen megszabadította Varga Jánost a kellemetlen helyzetéből.

Deutsch Ede őrmester Bars megye szülötte. Léváról indult a harctérre és a legelső farszto és heves ivangorodi harcokban vett részt, ahonnan nagyobb harctéri sikerek után teljes kimerültség folytán került a nyitrai honvédek sorából a m. kir. X. népfelkelő őrszázalójhoz, ahol a legnagyobb buzgalommal teljesíti kötelességét.

Jótekonyság.

Az Erzsébet Filtéregyletnek

A Lévai Keresk. Bank R. T. . . . 25 K.

A tüdőbeteg gondozó intézet kiségitő kórházának

Hochberg Józsefné, Bajka, 30 korona készpénz, cigareta és sütemény. Bandy Endréné befött. Boros Gyulané cigareta és narancs. Grotte Fanny cigareta. Dr. Szilárd Samuné narancs, alma és 4 korona készpénz. Grotte Vilmosné 4 korona készpénz. Braun Jolán egy játék domino. Wurm Katrine cigareta. Engel József és Fia gyufa. Kern Testvérek gyufa. Lang badogos gyűjtése 6 korona 40 fillér készpénz. Izraelita hitközség két zsák burgonya.

Szerkesztői üzenet.

K. I. Léva. Nem változtattunk rajta: változtatlanul átadtuk a — papirkosárunk.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzése

1915. évi ápr. hó 11-ől 1915. évi ápr. hó 18-ig

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek nemje
Nemesok Mária	leány	Mária
Bali Lajos Gyurka Karolina	fiú	Lajos
Hlavacsok Jozsef Fehér R.	leány	Rózi Jolán
Petrovics Mihály Kuzbert K.	fiú	Góza
Arendás András Ditte J.	leány	Anna
Lukács Pál Czapala Mária	fiú	Miklós
Szeibert Ferenc Halasy M.	fiú	Tibor György

Házasság.

Völegény és menyasszony neve	Vallás
Missovits J. özv. Fremmel L. né	r. kath.

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Lévai János	45 éves	Veserák
Béányi Iiona	21 éves	Tüdővész
Veres Barnabás	8 éves	Tüdőgyulladás
Vidra János	30 éves	Hősi halál
Maradi József	19 év s	Tüdőgümőkór

Lévai piaciárak.

Hovatvesztő: Dr. Horváth Gyula (endörkapitány).

Buza m. mázsánként 39 kor, 50 fillértől 39 kor, 50 fill. Kétszeres 30 kor. — fill. 30 kor. — fill. Rozs 32 kor. — fill. 32 kor. — fill. Arpa 27 kor, 50 fill, 27 kor, 50 fill. Zab 24 kor. — fill, 24 kor. — fill. Kukorica 27 kor, 50 fill, 27 kor, 50 fill. — Lencse 76 kor, 80 fill, 76 kor, 80 fill. — Bab 80 kor. — fill, 80 kor. — fill. — Kőles — kor — fill, — kor. — fill.

KNAPP DÁVID

mezőgazdasági és varrógépek nagy raktára

Telefon szám: 33.

L é v á n .

Telefon szám: 33

Piactéren, nagy kiterjedésű gépraktáram céljára épült házamban nagy választéku állandó gépkiallítás van berendezve

Hazai gyártmányu gépek:

Ganz-féle motorok minden nagyságban Hopferr és Schrantz gőzcséplő készletek, eredeti Melichár-féle vetőgépek, Bächer-féle ekék és talajművelő eszközök, valamint minden e szakba vágó gépek és géprészek Világhírű RAPID láncoskntak.

Legjobb minőségű tárgyműkamrák elkészítése és felállítása jutányos árakban.

Közönség köréből.

Felhívás.

Az önkéntes magyar erdélyi népfelkelő század felhívja azon 16 évnél idősebb lelkes ifjakat és a 42-60 éves korban levő férfiakat, hogy a lengyel légió példáját követve, önként jelentkezzenek az önkéntes magyar honvéd vadászok csapatába.

A belépésre szükséges okmányok a kiskorúaknál: A hatóság által hitelesített szülői beleegyezés és belépési igazolvány.

Léván a jelentkezési iroda a Deák Ferenc-utcában a 14. sz. alatt van.

Mély tisztelettel:

Az önkéntes vadászok toborzó bizottsága.

Közgazdaság.

Az Első Magyar Általános közgyűlése.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság e hó 10-én tartotta évi rendes közgyűlését Csekonics Endre gróf titkos tanácsos elnöke alatt. Az 1914-iki üzletévről szóló, *Ormódy Vilmos* főrendiházi tag, vezérigazgató által előterjesztett igazgatósági jelentés szerint az egyes biztosítási üzletágakban elért nyereségek egyesítése után a tiszta nyereség 6,774.975 koronn 64 fillér összegre rug, melyből az alapszabályszerű levonások és a társaságnál megszokott nagyszabású tartalékolások után 3,200.000 korona fordítatik a részvényesek osztalékára s így minden egyes egész részvény osztaléka 300 korona. A jelentés k emeli, hogy nemcsak a társaság, hanem a biztosító felek sem éltek érezhető módon fizetési kötelezettségeik alkalmával a háboru kitörése óta a moratóriumadta haladékokkal, ami az egyéb eredményekkel összhangzóan a magyar gazdasági teljesítőképességének igen örvendetes jele. A társaság saját számlájára 7,000.000 koronát vett át a hadikölcsönből. A társaság felszázados működésének emlékére tett 500.000 korona közcélú alapítvány esedékes 20.000 korona évi kamatából, 10.000 korona a Budapesti Önkéntes Mentőegyesületnek s ugyancsak 10.000 korona magyar történelmi kuttók kiadására a római magyar történelmi intézetnek adományoztatott. Egyéb jótékonycélokra a társaság meg további 3.724 korona 32 fillért szavazott meg. A közgyűlés a háborus évről szóló jelentést elfogadta, az összes felmentvényeket megadta s az előterjesztéseket egyhangulag tudomásul vette.

Nyilttér.

A RANYAT, EZÜSTÖT
és mindennemű
ÉKSZERT

legmagasabb árban készpénzre
beváltok, ilyenekről zálogcédu-
... .. lákat is veszek

KLEIN SANDOR
órász és ékezerész

LÉVÁN.

MA moziba
megyünk.

Az Apollo mozgósínház

... .. műsora érdekes.

955 szám. kig. 1915.

Faeladási hirdetmény.

Ujbánya szab. kir. rendezett tanácsu város az 1915. évi május hó 7-én d. e. 10 órakor a városház tanácstermében tartandó zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen eladja a tulajdonát képező erdőben az 1915 évre kijelölt vágásterületeken termelhető alább felsorolt összes jegenye fenyőműfát:

1. A B. ü. o. II. vágássorozatban kijelölt vágásterületen termelhető 1122 drb. mintegy 1120 m³-re

2. A C. ü. o. I. vgs. 4 osztagában kijelölt vágásterületen termelhető 1089 drb. mintegy 1190 m³-re és

3. A C. ü. o. II. vgs. 6 osztagában kijelölt vágásterületen termelhető mintegy 750—850 m³-re becsült fenyőműfát.

Az átlagos kikiáltási ár m³-kint 10 kor. 50 fill.

Bánatpénz Hármezerkettőszáz (3200) korona.

Becsáron aluli valamint utóajánlatok el nem fogadtnak.

Az árverési és szerződési feltételek a beszercebányai m. kir. állami erdőhivatalnál, az ujbányai m. kir. járási erdőgondnokságnál, és alólirotnál, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Ujbányán, 1915. évi április hó 13-án.

Kotiers Emil.
polgármester.

TAVASZI VÁSÁR!

KERN TESTVÉREK

FÜSZER-, GYARMATÁRU- ÉS VASNAGYKERESKEDÉSE

ALAPITTATOTT 1881.

LÉVÁN.

TELEFON SZÁM 14.

Legjobb fűszer- és csemegeárúk.

Naponta friss felvágottak.

Főtt prágai sonka, teavaj.

Legjobb minőségű kávék.

„Gloria” pörkölt kávé különlegesség.

Csemegebor, likőr, cognac, pezsgő stb.

Virág-, konyhakerti- valamint mezőgazdasági magvak.

Vasárúk és konyhafelszerelési cikkek.

Valódi nikkell, aluminium, sphinx, zománcozott lemez és öntöttvas konyhaedények, modern háztartási cikkek. Villamos főzőedények, forralók és vasalók.

GAZDASÁGI CIKKEK:

Ásó, kapa, lapát, csákány, aczélvilla, fűrés, ojtókés, metszőolló, ágfűrés, tömlő, szivattyu, vízmentes ponyva, gépszij gyári áron.

Összes kerti-, mezőgazdasági-, méhészeti- és tejgazdasági szerszámok. — — —

Építési anyagok: cement, gipsz, mennyezet nád, vasgerendák, horganyozott sodronyírat kerítés nagy raktára. — —

Szuperfoszfát lerakat.

A KÖZSÉGI TISZTVISELŐK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK SZERZŐDÉSES SZÁLLÍTÓI.

Első magyar általános biztosító társaság, Budapest.

I. Tűz-, szállítvány-, jég- és betörés-biztosítási üzlet.

Ötvenhetedik évi zárszámla 1914. január 1-től december 31-ig.

BEVÉTELEK.

KIADÁSOK.		korona		fill.		korona		fill.		korona		fill.	
I. Tűzbiztosítás.													
Kifizetett károk és költségek	9.757.847-50												
levonva viszontbiztosítási károk és költségek	4.300.809-03	5.487.038	47										
Függőben maradt károk tartaléka		908.532	26										
Szerzési és igazg. költségek a viszontbizt. rész utáni bevétel levonásával	784.430	02											
Jóvádelmi adó és bélyegilletékek	392.226	17											
Postabérek	160.150	59											
Adósnok hadiöklora	261.525	81											
A tűzbiztosítási üzlettel terhelő igazgatási költségek	1.786.815	95											
Behajthatlan követelések leírása	1.296.659	07											
A háború folytán el nem számolt külföldi üzletek díjtartaléka													
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül		10.532.519	61	21.626.104	47								
II. Szállítványbiztosítás.													
Kifizetett károk és költségek	400.261-79			50.076	56								
levonva viszontbiztosított károk és költségek	39.185-23			75.340	30								
Függőben maradt károk tartaléka				11.782	30								
Szerzési és igazg. költségek a viszontbizt. rész utáni bevétel levon.				100.000	—	237.199	86						
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül													
III. Jégbiztosítás.													
Kifizetett károk és költségek	3.039.345-92			1.229.709	78								
levonva viszontbiztosított károk és költségek	1.809.630-14			45.318	22								
Függőben maradt károk tartaléka				318.439	72								
Szerzési és igazg. költségek a viszontbizt. rész utáni bevétel levon.				48.525	75								
Bélyegilletékek				7.565	16								
Behajthatlan követelések leírása				518.662	07								
A folyó évben lejárt több éves jégbiztosítások esedékes tart.				489.149	63	2.656.910	33						
A következő évek készpénz-díjtartaléka													
IV. Betörésbiztosítás.													
Kifizetett károk és költségek	73.648-73			42.756	22								
levonva viszontbiztosított károk és költségek	30.802-71			15.765	06								
Függőben maradt károk tartaléka				114.985	06								
Szerzési és igazg. költségek a viszontbizt. rész utáni bevétel levon.				500.000	—	673.506	34						
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül													
V. Egyéb bevételek.													
Szelvény-, takarékp., váltó- és egyéb kamatok, árfolyamnyereség idegen pénzemek után, valamint társasági házak tisztá jövedelme													
1914. évi nyereség						3.868.506	45						
						29.062.317	45						

VAGYON.		korona		fill.		korona		fill.		korona		fill.	
Mérlegszámla 1914. december 31-én.													
Központi pénzkészlet				122.506	22								
Értékpapírok és kamatozólag elhelyezett tőkék:													
külön kimutatás szerint				29.682.501	95								
Tiszviselők és szolgák nyugdíjalapjának értékei:													
2.610.000 kor. Kisbirtokosok országos földhitelintézete 5%-os záloglévél	95-50	2.492.550	—										
200.000 kor. 6%-os magyar hadikölcsön kötv.	97—	194.000	—										
45 db Pesti hazai első takarékpénztár részvény	15.000—	675.000	—										
Átmeneti kamatok		44.000	—										
„Ormódi Ormody Amélie alapítványa” értékei:				3.405.550									
50.600 kor. Kisbirtokosok országos földhitelintézete 4 1/2%-os záloglévél	88-90	42.458-40											
Átmeneti kamatok		379-50											
Első magyar általános biztosító társaság „Tűzoltók segélyalapja” értékei, letétben a m. kir. állampénztárban		64.787	—										
Átmeneti kamatok		177.903	33										
Leszámított váltók		1.176.000											
Társasági házak		5.081.121	34										
Különféle adóskók: a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél		3.752.412	29										
b) Maradványok idegen biztosító intézeteknél		1.193.166	70										
44.679.383				73									
TEHER.													
Részvényalapítke													
teljesen befizetett 2000 egész részvény a 2000 korona és teljesen befizetett 2000 fél részvény a 1000 korona													
Nyereségnyitalkék													
Külön tartalék													
Jégbiztosítási külön tartalék													
Készpénz-díjtartalék a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül:													
a) tűzbiztosítások után				10.532.519	61								
b) szállítványbiztosítások után				100.000	—								
c) jégbiztosítások után				489.149	63								
d) betörésbiztosítások után				500.000	—								
A háború folytán el nem számolt külföldi üzletek díjtartaléka													
Függő károk tartaléka:													
a) tűzbiztosítások után				908.532	26								
b) szállítványbiztosítások után				75.340	30								
c) jégbiztosítások után				45.318	22								
d) betörésbiztosítások után				15.765	06								
Különféle hitellek:													
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok													
Tiszviselők és szolgák nyugdíjalapja													
Különféle alapok:													
a) Első magyar általános biztosító társaság „Félszázados alap”				500.000	—								
b) Első magyar általános biztosító társaság „Lévy-alap”				200.000	—								
c) Első magyar általános biztosító társaság „Ezredves alapítványa”				100.000	—								
d) Ormódy Vilmos-alap				100.000	—								
e) Ormódi Ormody Amélie alapítványa				51.399-50									
f) Első magyar általános biztosító társaság „Tűzoltók segély-alapja”				64.787	—								
Életbiztosítási osztály folyószámlán													
1913. évi nyereség													
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok													
Tiszviselők és szolgák nyugdíjalapja													
Különféle alapok:													
a) Első magyar általános biztosító társaság „Félszázados alap”				500.000	—								
b) Első magyar általános biztosító társaság „Lévy-alap”				200.000	—								
c) Első magyar általános biztosító társaság „Ezredves alapítványa”				100.000	—								
d) Ormódy Vilmos-alap				100.000	—								
e) Ormódi Ormody Amélie alapítványa				51.399-50									
f) Első magyar általános biztosító társaság „Tűzoltók segély-alapja”				64.787	—								
Életbiztosítási osztály folyószámlán													
1913. évi nyereség													
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok													
Tiszviselők és szolgák nyugdíjalapja													
Különféle alapok:													
a) Első magyar általános biztosító társaság „Félszázados alap”				500.000	—								
b) Első magyar általános biztosító társaság „Lévy-alap”				200.000	—								
c) Első magyar általános biztosító társaság „Ezredves alapítványa”				100.000	—								
d) Ormódy Vilmos-alap				100.000	—								
e) Ormódi Ormody Amélie alapítványa				51.399-50									
f) Első magyar általános biztosító társaság „Tűzoltók segély-alapja”				64.787	—								
Életbiztosítási osztály folyószámlán													
1913. évi nyereség													
Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok													
Tiszviselők és szolgák nyugdíjalapja													
Különféle alapok:													
a) Első magyar általános biztosító társaság „Félszázados alap”				500.000	—								
b) Első magyar általános biztosító társaság „Lévy-alap”				200.000	—								
c) Első magyar általános biztosító társaság „Ezredves alapítványa”				100.000	—								
d) Ormódy Vilmos-alap				100.000	—								
e) Ormódi Ormody Amélie alapítványa				51.399-50									
f) Első magyar általános biztosító társaság „Tűzoltók segély-alapja”				64.787	—								
Életbiztosítási osztály folyószámlán													
1913. évi nyereség													